

PARLAMENT DE CATALUNYA

Carme Forcadell i Lluís

Presidenta

DEBAT GENERAL «DIVERSITAT LINGÜÍSTICA, DIVERSITAT CULTURAL, IDENTITAT(S)» A LA 43ª SESSIÓ DE L'APF

Luxemburg, 11 de juliol de 2017

Senyor president, senyores i senyors. Primer de tot, vull expressar la meva satisfacció per participar en aquesta sessió històrica, el 50 aniversari de l'Assemblea Parlamentària de la Francofonia.

He demanat intervenir per donar-los a conèixer l'experiència de Catalunya amb relació a la diversitat cultural i lingüística, i les identitats.

En molts moments dels darrers segles, l'ús de la llengua catalana ha estat prohibit. També van intentar reprimir la identitat nacional catalana. I tanmateix, ambdues han sobreviscut. Les successives generacions de catalans van conservar-les, tot i els intents d'imposar-nos una altra llengua o una altra identitat. Perquè la identitat, allò que una persona sent que és, no es pot imposar, com no es pot imposar la llengua que es parla a les cases, amb la família o els amics.

La nostra història, per tant, ens ha fet sensibles a la llibertat. I ens fa ser respectuosos amb la diversitat; considerem cada llengua, cada cultura, com una aportació valuosa per a la humanitat.

Per això, quan els experts han detectat que a Catalunya es parlen més de 300 idiomes, ens hem alegrat de la pluralitat d'orígens culturals de la nostra societat. No ho veiem com un problema per a la cohesió social. La diversitat és ja una característica pròpia de la nostra identitat col·lectiva.

La llengua i la identitat catalanes vertebraren la cohesió social d'aquesta diversitat. Sense imposicions, com a elecció voluntària. Hem legislat, i hem desenvolupat polítiques perquè el català pogués ser la llengua vehicular al nostre territori.

En aquest sentit, cal destacar la Llei de normalització lingüística, una eina legislativa per a normalitzar l'ús de la llengua catalana, especialment en aquells espais d'on havia estat expulsada.

A partir d'ella, vam implantar el català com a llengua vehicular de l'ensenyament en tots els nivells educatius, (inspirats entre d'altres en l'experiència del Quebec i la llengua francesa), a través del mètode d'immersió lingüística per aquells alumnes que

PARLAMENT DE CATALUNYA

Carme Forcadell i Lluís

Presidenta

no tenen el català com a llengua materna. Aquest sistema, avalat i elogiat per les autoritats europees, ha permès que els alumnes, en acabar els seus estudis, dominin perfectament tant la llengua catalana com l'espanyola.

De la mateixa manera, hem legislat profusament (tot i que sovint l'Estat espanyol ha anul·lat part d'aquestes lleis), per crear una estructura d'institucions culturals catalanes, amb l'objectiu d'impulsar i difondre la nostra cultura en el context de la globalització. Una cultura, al seu torn, cada cop més diversa, empesa per l'arribada contínua de persones amb altres referents, amb altres arrels culturals.

Hem legislat també l'oficialitat d'una tercera llengua a Catalunya, a més del català i l'espanyol. Es tracta de l'aranès, una variant de l'occità que es parla en una petita part del nostre territori, l'Aran. Recentment vam fer un pas més, obligant-nos a la protecció i la promoció de l'aranès, com a element singular de la identitat cultural del poble d'Aran.

Aquesta és l'essència del nostre projecte col·lectiu de futur: un país obert, plural, respectuós amb la diversitat d'identitats. Un país cohesionat per una llengua d'ús comú i per una identitat cultural i nacional basada en la llibertat, que no exigeixen renunciar a tenir-ne altres, que no intenten imposar res.

Moltes gràcies.